

РЕШЕНИЕ

№ 2964

гр. София, 29.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в публично заседание на 27.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Искра Гърбелова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **10370** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 10, ал. 6 от Закона за семейни помощи за деца /ЗСПД/.

Образувано е по жалба на С. П., ЕГН:[ЕИК] срещу заповед № ЗСПД-С-ВР/4675/30.09.2024г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – В., с която е отказано отпускане на еднократна помощ за ученик четвърти клас по чл. 10а от ЗСПД.

В жалбата и подадена уточняваща молба от 14.11.2024г. жалбоподателката сочи, че заповедта е незаконосъобразна, тъй като на нея и нейните деца е предоставен хуманитарен статут. В тази връзка заявява, че има право на помощта и моли за отмяна на заповедта.

Ответникът - директорът на ДСП – В. – чрез процесуалния си представител, не изразява становище.

Административен съд София-град, III отделение, 17 състав, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

С. П. е гражданка на А., като на същата и нейните деца с Решение № 12683/23.08.2023г. на Държавна агенция за бежанците е предоставен хуманитарен статут.

Жалбоподателката е подала заявление-декларация с вх. № ЗСПД/Д-С-ВР/4675/26.09.2024г. за отпускане на еднократна помощ за ученици,

записани в първи, втори, трети и четвърти клас по чл. 10а от ЗСПД.

Издадена е Заповед № ЗСПД-С-ВР/4675/30.09.2024г. на директора на Дирекция "Социално подпомагане" – В. за отказ за отпускане на еднократна помощ за ученик в четвърти клас.

Административен съд София-град, III отделение, 17 състав при така установената фактическа обстановка прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл.149, ал. 1 от АПК, от надлежната страна при наличието на правен интерес, поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По валидността на акта:

Съобразно чл. 10, ал. 4, във вр. с чл. 10, ал. 5 от ЗСПД, отпускането на семейни помощи за деца или отказа за отпускането им се извършва със заповед на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" или упълномощено от него лице. Оспорения акт е издаден от компетентен орган, в рамките на неговата компетентност и при спазване на законовите изисквания за форма с оглед на което не са налице пороци водещи до неговата нищожност.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

В хода на проведеното административно производство съдът намира, че са допуснати съществени процесуални нарушения, а именно нарушение на чл. 35 от АПК и чл. 36 от АПК.

По силата на чл. 3, т. 5 от ЗСПД, право на семейни помощи за деца имат бременните жени - чужди граждани, и семействата на чужди граждани, които постоянно пребивават и отглеждат децата си в страната, ако получаването на такива помощи е предвидено в друг закон или в международен договор, по който Република България е страна.

Тази норма е в противоречие с нормите на Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29.04.2004 г. и Директива 2011/95/ЕС/ на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 г., които макар и да нямат директен ефект за България като държава членка, обвързват същата по отношение на резултата, който трябва да бъде постигнат, а именно получаване на необходимото социално подпомагане, което да е равностойно на предвиденото за гражданите на държавата членка. След като държавата ни не е ограничила предоставянето на социални помощи на лицата, на които е предоставен статут, само до основните обезщетения, то с издадената заповед ограничаването на помощите е недопустимо.

Спорът е правен и се изразява в това има ли право жалбоподателката на социални помощи по реда на ЗСПД. За да прецени дали жалбоподателката е носителка на правото на социални помощи, то е следвало административният орган да събере доказателства дали тя и децата ѝ притежават хуманитарен статут, статут на бежанец или разрешение за постоянно пребиваване. Хуманитарният статут представлява международна закрила. Разпоредбата на чл. 3 т. 5 от ЗСПД не урежда хипотеза на предоставена международна закрила /хуманитарен статут или бежански статут/, но предвижда такива права за чужденци на реципрочна основа, ако е предвидено в международен договор или в друг закон. В друг закон – чл.32, ал. 1 ЗУБ е предвидено, че чужденците с предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут имат всички права и задължения на българските граждани с изброени изключения и ограничения въведени със закон. В ЗУБ, който е специален закон по отношение на бежанците, няма

ограничения в правата на достъп до социалната система, освен предвидените със закон. Няма ограничение в правата на чужденците с международна закрила /хуманитарен статут/ и няма уредба по отношение на тези лица според чл. 3, т. 5 от ЗСПД, но пък същата разпоредба не е окончателна и не урежда изчерпателно хипотезите, за да се приеме, че е забранителна, а и препраща към друг закон или международен договор, по който Република България е страна.

При анализ на цитираните разпоредби на ЗУБ, ЗСП, ЗСПД и цитираните разпоредби на общностното право следва извод за незаконосъобразност на обжалваната заповед. От административния орган не е взето предвид обстоятелството, че жалбоподателката има предоставен хуманитарен статут.

Административният орган не е изпълнил задължението си по чл. 35 от АПК и чл. 36 от АПК служебно да събере относимите доказателства, като издаде оспорения акт след изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за преценката на правото на жалбоподателката да получи поисканата с подаденото заявление социална помощ.

С оглед изложеното оспорената заповед е издадена при съществено нарушение на процесуалните правила и следва да бъде отменена, като преписката бъде върната на административния орган за ново произнасяне при спазване на указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в настоящото решение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд –София - град, Трето отделение, 17 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ заповед № ЗСПД-С-ВР/4675/30.09.2024г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – В..

ИЗПРАЩА административната преписката на директора на ДСП – В. за ново произнасяне в съответствие с дадените указания за тълкуване и прилагане на закона.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл.10, ал.6 от ЗСПД.

СЪДИЯ: